

Aan: De gemeenteraad van Purmerend
t.a.v. de Griffie

Zuidoostbeemster, 15-02-2026

Betreft: Help: ons leven is stilgezet, ons kind groeit op tussen schimmel en onzekerheid (Zuiderweg 177, Zuidoostbeemster).

Geachte leden van de gemeenteraad,

Ik schrijf u niet als dossierhouder. Niet als iemand die "even een procedure wil winnen".
Ik schrijf u als moeder. Een moeder, die door de situatie waar we in zitten ten einde raad is.

Ons gezin woont aan de Zuiderweg 177. Tijdens een lopende verbouwing, nadat wij onze gehele eerste verdieping hadden afgebroken en het dak open hadden gebroken, is de vergunning door het college ingetrokken en is het werk feitelijk stilgezet. De toezichthouder heeft telefonisch aangegeven dat als wij ook maar enige verbouwwerkzaamheden uitvoeren wij direct een bouwstop met bijbehorende boetes krijgen. U kent de woorden en procedures die hierbij horen: bezwaar, handhaving, besluitvorming, termijnen. Maar wat die woorden in de praktijk betekenen, voelt u pas als u er middenin zit.

Wij leven al maanden in een huis dat niet af kan worden gemaakt. Een huis dat bedoeld was om, voordat onze dochter werd geboren een veilig thuis te worden, maar langzaam verandert in iets waar ik me als ouder voor schaam en vooral: waar ik bang voor ben.
Ik wil dat u zich één ding heel concreet voorstelt.

De vergunning is ingetrokken toen het dak al grotendeels was afgebroken. De verbouwing is vastgelopen. Daardoor is de bovenverdieping inmiddels volledig aangetast door schimmel. Niet een paar plekje. Niet "wat vocht". Als je naar boven gaat dan moet je een mondkapje op anders slaat het direct op je longen. De gehele bovenverdieping zit onder de witte en zwarte schimmel. Het trekt in vloeren, wanden en plafonds. Het ruikt. En ik kan daar als moeder niet tegen "redeneren". Ik kan het niet wegpraten. Ik kan het niet oplossen, omdat wij niet verder mógen bouwen en elke oplossing die we tot op heden aandragen wordt afgewezen.

Elke keer als ik thuiskom voel ik machteloosheid en verdriet tegelijk. En dat nu al bijna een jaar lang dagelijks. Dag-in-dag-uit. Verdriet omdat er na tich pogingen vanuit ons nog steeds geen oplossing is. Machteloosheid omdat ik wel verantwoordelijk ben voor een baby van zes maanden oud, maar niet de ruimte krijg om in de basisvoorwaarden die wij als gezin nodig hebben om goed voor haar te kunnen zorgen te voorzien.

Ons kind groeit op in een huis waar bouwstof, tocht, vocht en schimmel geen abstractie zijn maar dagelijkse realiteit. Waar je als ouder telkens opnieuw moet afwegen: wat is vandaag het minste risico? Hoe warm kleden we haar vandaag aan? Hoeveel dekens zouden vannacht voldoende zijn? Inmiddels heeft ze de laatste maanden een verkoudheid waar ze bijna niet van hersteld. Hierdoor zijn wij al meermaals naar de huisartsenpost gereden. Het is een omgeving geworden waar je spullen verplaatst omdat je weet dat het anders nat wordt. Waar je elke dag emmertjes water buiten leeg gooit en wanhopig probeert er het beste van te maken.

En ondertussen gaat het "dossier" door.

Ik ben geen jurist. Ik ben geen beleidsmaker.

Wel ben ik een moeder die elke dag probeert haar dochter veilig te houden. Wat mij het meest pijn doet, is de situatie waar we nu in zijn beland en dat het dan kan uitmonden in een situatie waarin niet alleen wij, maar vooral een baby de rekening betaalt. Dat vind ik niet alleen schrijnend; ik vind het onwaardig voor een overheid die zegt te handelen vanuit zorgvuldigheid en de menselijke maat.

Wij hebben de afgelopen periode alles gedaan wat van inwoners verwacht kan worden. We hebben overleg gevoerd, informatie aangeleverd, plannen laten uitwerken en alternatieven ingediend. Steeds weer. Maar iedere keer als we denken dat we dichterbij een oplossing komen, worden we teruggestuurd naar een scenario dat bouwkundig en constructief niet uitvoerbaar is. Daarmee worden we klemgezet: we mogen niet verder bouwen, maar de zogenaamde "oplossing" die we krijgen aangereikt, kán niet gebouwd worden. En vervolgens wordt aan u medegedeeld dat 'we in gesprek zijn met de bewoners'. Ondertussen is de werkelijkheid dat de waterschade toeneemt, groeit de schimmel gestaag door en groeit onze dochter op in omstandigheden die geen kind hoort mee te maken. Met elke week die verstrijkt, verslechtert de staat van de woning verder.

Ik begrijp dat u als raad niet op de stoel van de rechter zit. Maar u zit wél op de stoel van bestuurlijke controle en u bent wél verantwoordelijk voor de vraag: *wat doet ons bestuur met mensen als het misgaat? En vinden wij dit wel gewenst? Is dit niet onmenselijk aan het worden?*

We zitten inmiddels op het punt dat de aannemer al heeft aangegeven dat de schimmel zich in zoverre verspreid heeft dat de gehele eerste verdieping van de woning verwijderd moet worden en dat ook de vloer en balken daaronder verwijderd moeten worden omdat deze zijn aangetast. Als dit nog langer duurt, dan kunnen wij onze gehele woning afbreken omdat de schimmel overal zit. Het gaat echt niet langer op deze manier.

Daarom vraag ik u dringend om als gemeenteraad in te grijpen en dit dossier naar u toe te trekken.

U kunt hier iets aan doen.

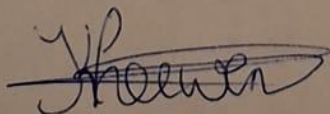
Niet over zes maanden. Niet als probleem laten liggen voor het volgende college en de volgende wethouder na de aanstaande verkiezingen. Nee: als u het echt wilt, dan kunt u het **NU** oplossen.

Wij zijn niet "dossier nummer zoveel" dat de komende 3 jaar in een la kan blijven liggen. Wij zijn een jong gezin dat eindelijk een normaal leven wil kunnen leiden.

Ik schrijf dit met trillende handen, omdat ik eigenlijk niet wil dat mijn baby onderdeel wordt van een politieke of bestuurlijke discussie. Maar tegelijkertijd kan ik niet anders dan een brief aan de gemeenteraad sturen. Ik wil een normaal leven. Een veilige slaapkamer. Een trap op kunnen zonder die geur van schimmel. Ik wil 's avonds mijn kind in bed leggen in háár eigen slaapkamer in plaats van onze opbergruimte zonder het gevoel te hebben dat ik haar tekort doe door omstandigheden waar wij niet voor hebben gekozen, maar die wij ook niet kunnen beheersen.

Met vriendelijke groet,

Kelly Leewens.

Bijlage 1: Foto's gemaakt van de woning na ontvangst besluit:

Wij ontvingen het besluit rond 10:30 op 11 april 2025. Zie datum notitie in afbeelding voor het moment waarop de foto's zijn genomen.

Foto afgebroken dak achter.

Foto Gehele eerste verdieping die is afgebroken.

Bijlage 2: Huidige situatie:

Inmiddels zit de gehele bovenverdieping onder de schimmel waardoor de situatie heel erg aan het verergeren is doordat er zeer veel schimmel groeit, zie foto's.

Foto van schimmel op het plafond

Foto van zwarte schimmel op plafond

Foto van zwarte schimmel op de muren